

Strev for å komme inn til hvilen

1 La oss derfor ta oss i vare, så ikke noen av dere skal vise seg å være blitt liggende etter. For løftet om å komme inn til hans hvile, gjelder ennå.

2 For det glade budskap er blitt forkynt for oss, likesom for dem. Men ordet som de hørte, ble til ingen nytte for dem, fordi det ikke ved troen var smeltet sammen med dem som hørte det.

3 For det er vi som kommer inn til hvilen, vi som tror. Han sa jo: Så sverget jeg i min vrede: De skal ikke komme inn til min hvile! – Og dette til tross for at gjerningene var fullført fra verdens grunnvoll ble lagt.

4 For et sted har han sagt om den sjuende dagen: Og Gud hvilte på den sjuende dagen fra alle sine gjerninger.

5 Og på dette stedet igjen: Nei, de skal ikke komme inn til min hvile!

FORMANINGEN FORTSETTER

- La oss derfor ta oss i vare, så ikke noen av dere skal vise seg å være blitt liggende etter. For løftet om å komme inn til hans hvile, gjelder ennå.

Forfatteren inkluderer seg selv i denne formaningen. Vi er alle utsatt for å bli liggende etter. Dette ordet «liggende etter» betyr at man står i fare for å miste målet. Det betyr å komme for seint. En slik situasjon kan oppstå uten at det betyr at man umiddelbart har blitt en frafallen. Det kan komme inn andre elementer som vil distrahere og trekke vår oppmerksomhet bort fra det vesentlige, det å nå frem og komme inn til hvilen.

I denne menigheten var det ikke alle som kjente seg rammet av denne formaningen, men noen. Dette gjentar seg gjennom hele kirkehistorien og i alle generasjoner og alle land hvor kirker har blitt opprettet.

Lignelsen om såkornet

Jesus gav oss lignelsen om så mannen og i denne finns der en karakteristikk som passer godt med Hebreerbrevets forfatters formaning:

*- Noe falt midt iblant torner, og tornene vokste opp sammen med det og kvalte det. Luk 8:7
Det som falt blant torner, er de som hører, og mens de vandrer fram, kveles de av bekymringer og rikdom og livets lyst, så de ikke bærer fullmoden frukt. Luk 8:14*

Lignelsen om de ti jomfruene

Likeså minner det oss om lignelsen om de 10 jomfruene hvor fem var kloke og fem var dårlige (ukloke).

- Da skal himlenes rike være å ligne med ti jomfruer som tok lampene sine og gikk ut for å møte brudgommen. Matt 25:1

7 Da våknet alle jomfruene og gjorde lampene sine i stand. 8 Men de uforstandige sa til de kloke: Gi oss av deres olje, for lampene våre slokner! 9 Men de kloke svarte: Nei, det ville ikke bli nok både til oss og til dere. Gå heller til dem som selger og kjøp til dere selv. Matt 25:7-9

11 Til sist kom da også de andre jomfruene, og de sa: Herre, herre, lukk opp for oss! 12 Men han svarte og sa: Sannelig sier jeg dere: Jeg kjenner dere ikke! 13 Våk derfor! For dere kjenner ikke dagen eller timen. Matt 25:11-13

LØFTET GJELDER FREMDELES

Gud talte til den slekten som gikk ut av Egypt og sa klart at de ikke skulle komme inn til hvilen på grunn av sin vantro mot Herren. Dette ordet gikk i oppfyllelse av deres kroppert falt i ørkenen. Men når denne straffen var blitt fullbyrdet gir Gud fornyet kraft til dette løftet slik vi ser i Salmen 95. Her ser vi Guds nåde.

- For han er vår Gud og vi er det folk han før, den hjord hans hånd leder. – Å, om dere i dag ville høre hans røst! 8 Forherd ikke deres hjerte, slik som ved Meriba, slik som på Massa-dagen i ørkenen! Sal 95:7-8

Hver dag, er I DAG. Dette innebærer at løftet om å komme inn til hvilen gjelder hver eneste dag. Det er et stadig vedvarende løfte til hver den som oppgir sin gjenstridighet og vender seg til Gud og tror.

DET GLADE BUDSKAPET FORKYNT

- For det glade budskap er blitt forkynt for oss, likesom for dem. Men ordet som de hørte, ble til ingen nytte for dem, fordi det ikke ved troen var smeltet sammen med dem som hørte det.

Alle de troende, enten jøder eller grekere, har kommet til troen på grunn av det glade budskapet. Dette evangeliet om Jesus har blitt forkynt for oss og da vi trodde ble vi Guds barn. I dette glade budskapet ligger ikke bare frelsen fra våre synder men også frelsen fra denne nærværende onde verden ved Jesu gjenkomst. Vi skal til himmelen, gå inn til hvilen.

- I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, da hadde jeg sagt dere det. For jeg går bort for å gjøre i stand et sted for dere. 3 Og når jeg er gått bort og har gjort i stand et sted for dere, kommer jeg igjen og skal ta dere til meg, for at også dere skal være der jeg er. Joh 14:2-3

På samme måte som evangeliet er et godt budskap som frir oss fra åndelig slaveri, fikk også Israel høre et godt budskap om frihet fra slaveriet i Egypt under Faraos tyranni. De fikk også løfte om det landet som Gud lovet Abraham og hans etterkommere, Kanaans land.

TRO NØDVENDIG FOR OPPLEVELSE

Hebreerbrevet berører her et avgjørende poeng. Det glade budskapet kan bare realiseres i dem som tror på det. De som hørte det den gang ble smeltet ikke sammen med de som trodde budskapet. Selv om de hørte det, ble det ikke til noe hjelp for dem, fordi det ikke fant gjensvar med tro i deres hjerte. Det var på grunn av vantro at de ikke kom inn. Jesus forkynner hele veien at tro må til for å oppleve Gud og hans kraft.

- Etter at han var kommet i hus, gikk de blinde inn til ham. Og han spurte dem: Tror dere at jeg kan gjøre dette? De svarer: Ja, Herre! 29 Da rørte han ved øynene deres og sa: Det skje dere etter deres tro! Matt 9:28-29

- Jesus sier: Ta steinen bort! Marta, den døde søster, sier til ham: Herre, han stinker allerede, for han har ligget der fire dager. 40 Jesus sier til henne: Sa jeg deg ikke at dersom du tror, skal du se Guds herlighet? Joh 11:39-40

- Men tro er full visshet om det en håper, overbevisning om ting en ikke ser. 2 For på grunn av den fikk de gamle godt vitnesbyrd. 3 Ved tro skjønner vi at verden er skapt ved Guds ord, så det en kan se, ikke er blitt til av det synlige. Heb 11:1-3

Vi ser altså at deres nederlag og utestengelse fra det lovede land, skyltes vantro mot Gud. De trodde rett og slett ikke at Herren kunne makte å gjennomføre det han hadde lovet. Hebreerbrevet advarer leserne mot å ha en samme holdning til Gud og hans løfter. Da vil de ikke komme inn til hans hvile. Vantro er synd. Det kommer frem i Jesu tale.

- Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om rettferdighet og om dom: 9 Om synd, fordi de ikke tror på meg. 10 Om rettferdighet, fordi jeg går til Faderen, og dere ser meg ikke lenger. 11 Om dom, fordi denne verdens fyrste er dømt. Joh 16:8-11

DE SOM KOMMER INN TIL HVILEN

- For det er vi som kommer inn til hvilen, vi som tror. Han sa jo: Så sverget jeg i min vrede: De skal ikke komme inn til min hvile! – Og dette til tross for at gjerningene var fullført fra verdens grunnvoll ble lagt.

Her sies det med klare ord at de som tror kommer inn til hvilen. Hebreerbrevets forfatter regnet med at han selv var blant dem når han sier «VI»..

Likevel er det noen som ikke kommer inn. Det er de som har blitt liggende etter og står i fare for å falle inn i vantroens makt. Vi er klar over at mange vil stå utenfor en dag og banke på – men det er for sent..

Fullførte gjerninger?

Hvilke gjerninger er det som har blitt fullført fra verdens grunnvoll ble lagt? Flere bibelkommentatorer sier at denne setningen er vanskelig å forklare ettersom det synes å stå utenfor konteksten. Kan det være snakk om skapelsesgjerningene som er fullført? Eller har det sammenheng med frelsesgjerningen?

Det sies her at disse gjerningene var fullført fra verdens grunnvoll ble lagt. Vi er klar over at frelsesverket med den sabbatshvilen som er blitt tilbudt de som tror, hadde sin grunn og beslutning hos Gud før verdens grunnvoll ble lagt.

Vi får innrømme at vi skjønner stykkevis og taler profetiske stykkevis.

GUD HERRENS HVILEDAG

- For et sted har han sagt om den sjuende dagen: Og Gud hvilte på den sjuende dagen fra alle sine gjerninger.

På tiden da Hebreerbrevet var skrevet, var ikke Bibelen inndelt i kapitler og vers. Derfor denne uttryksformen «på et sted..» Likevel, vi finner skriftstedet i 1. Mos 2:2

- Og Gud fullførte på den sjuende dagen det verk han hadde gjort, og han hvilte på den sjuende dagen fra alt sitt verk som han hadde gjort. 1Mos 2:2

Den sjuende dagen er sabbaten – tilsvarende vår lørdag. Alle jøder holder sabbaten pluss noen andre kirker og trossamfunn, som f. eks. adventistene.

Det har gjennom kirkehistorien vært diskutert hvor vidt den kristne kirken skulle holde sabbaten hellig eller søndagen, den første dagen i uken. Denne diskusjonen fortsetter fremdeles.

SABBATEN, ET TEGN MELLOM HERREN OG ISRAEL.

Vi tror at ordningen med sabbaten som hviledag er en pakt mellom Gud og Israel og derfor ikke et bud for ikke-jøder.

- Tal til Israels barn og si: Mine sabbater skal dere holde, for det er et tegn mellom meg og dere fra slekt til slekt, for at dere skal vite at jeg er Herren som helliger dere. 2Mos 31:13

- Og Israels barn skal ta vare på sabbaten, så de holder den slekt etter slekt, en evig pakt. 17 Den skal være et evig tegn mellom meg og Israels barn. For i seks dager skapte Herren himmelen og jorden, og på den sjuende dagen hvilte han og holdt seg i ro. 2Mos 31:16-17

SABBATEN I NYE TESTAMENTET

Vi finner at Jesu oppstandelse skjedde på den første dagen i uken, vår søndag.

- Meget tidlig den første dagen i uken kom de til graven, da solen gikk opp. Mark 16:2

Pinsedagen falt også på en søndag. Etter påsken skulle man regne sju uker frem, altså 49 dager, og på den 50 dagen (pinse=50) var det høytid. Så dagen da Ånden falt over disiplene på øvre salen var en søndag.

Det ser ut til at da Paulus begynte sin misjonsvirksomhet blant grekere og andre ikke-jøder, holdt de den første dagen i uken som møtedag.

- På den første dagen i uken var vi samlet for å bryte brødet. Paulus holdt da samtaler med dem, for han skulle fare derfra neste dag. Han dro ut sin tale like til midnatt. Ap. gj. 20:7

Apostelen Paulus har sin forklaring om sabbaten når han skriver til menigheten i Kolossæ.

- La derfor ingen dømme dere for mat eller drikke eller med hensyn til høytider eller nymånedager eller sabbat! 17 Dette er bare en skygge av det som skulle komme, men selve legemet hører Kristus til. Kol 2:16-17

Vi ser at Paulus hadde et avbalansert forhold til sabbaten og sa til de hedningekristne at sabbaten var en skygge av det som skulle komme. Den var forbilledlig og pekte frem mot Kristus, altså at virkeliggjørelsen av sabbaten i GT var skyggen av Kristus som er Guds sanne hvile.

KONKLUSJON

Denne hvilen i Kristus og den evige hvilen er forbeholdt alle de som vil tro på ham.

Andre, både jøder og grekere, vil ikke komme inn til hvilen. Så vi formaner til å gi akt på oss selv og vårt liv og hvis det er slik at vi har blitt liggende etter, fornyes i sjel og sinn så vi kan være sikre på å komme inn til hvilen.